त्रयो देवास्त्रिविदं दधानाः यजमानस्य यज्ञमाशत प्राप्तवन्तः॥

अथ हविषस्त्रिस्त्र आम्नाताः, तत्र प्रथमस्य पुरोऽनुवाक्यां तृतीयस्य याज्यामाह। "अश्विना गोभिरिन्द्रियम्। अश्वेभिर्वीर्यं बलम्। हविषेन्द्रꣳ सरस्वती। यजमानमवर्द्धयन्" इति। अश्विना उभौ सरस्वती चेत्येते त्रयो देवाः गोभिरिन्द्रियं सम्पाद्य ऐश्वर्य्यं वीर्य्यं बलञ्च सम्पाद्य, अत्रत्येन हविषा इन्द्रं यजमानं चावर्द्धयन् हविर्भोक्तृत्वमिन्द्रस्य वृद्धिः, हविर्दातृत्वं यजमानस्य वृद्धिः॥

अथ प्रथमस्य याज्यां द्वितीयस्य पुरोऽनुवाक्यामृचमाह। "ता नासत्या सुपेशसा। हिरण्यवर्त्तनी नरा। सरस्वती हविष्मती। इन्द्र कर्म्मसु नोऽवत"* इति। ता नासत्या तावश्विनौ सुपेशसा सुरूपौ हिरण्यवर्त्तनी आभरणैः सह वर्त्तमानौ नरा जगद्व्यवहारस्य नेतारौ सरस्वती चात्र हविष्मती हविर्युक्ता, हे इन्द्र त्वञ्च सरस्वती चाश्विनौ चेत्येते यूयम् अनुष्ठीयमानेष्वेतेषु कर्म्मसु नोऽस्मानवत रक्षत॥

अथ द्वितीयस्य याज्यां तृतीयस्य पुरोऽनुवाक्यामृचमाह। "ता भिषजा सुकर्म्मणा। सा सुदुघा सरस्वती। स वृत्रहा शतक्रतुः। इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्" [३] इति। ता भिषजा तौ चिकित्सकावश्विनौ सुकर्म्मणा शोभनकर्म्मयुक्तौ सा सरस्वती सुदुघा सुष्ठु दोहनयुक्ता। स च वृत्रहा इन्द्रः शतक्रतुः शतसङ्ख्याकक्रतुयुक्तः, ते सर्व्वेऽपीन्द्रार्थम् इन्द्रियं सम्पादितवन्तः। इन्द्रोऽपि स्वार्थं प्रवर्त्तत इति भावः॥ इति त्रयोदशोऽनुवाकः॥ १३॥

---

* अत्र इन्द्रः कर्म्मसु नोवतु, इति मुद्रितमूलपुस्तकपाठस्तु न भाष्यसम्मतः।